

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: M. B.**, zastoupen JUDr. Vítem Vohánkou, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zámecké 457/5, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2006, č. j. 2 Cad 47/2005 - 45,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** České správě sociálního zabezpečení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále též „žalovaná“) ze dne 15. 4. 2005, č. X, byla zamítnuta žádost žalobce o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“). Žalovaná své rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Jablonci nad Nisou ze dne 22. 3. 2005 není žalobce částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20 %. V této souvislosti byl citován § 44 zákona o důchodovém pojištění, podle něhož je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, o níž rozhodl Městský soud v Praze a rozsudkem ze dne 7. 4. 2006, č. j. 2 Cad 47/2005 - 45, tak, že žalobu zamítl. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce se městský soud opírá především o posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též „Posudková komise MPSV“) pracoviště Ústí nad Labem ze dne 20. 10. 2005, podle něhož procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činí 10 %, přičemž s ohledem na celoživotní vykonávanou dělnickou profesi tuto hodnotu komise navýšila podle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. o 10 % na výslednou hodnotu míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 20 %. Městský soud uzavřel, že celková míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce je nižší než 33 %, takže nelze vyjít z toho, že žalobce je částečně invalidní ve smyslu § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel namítá, že zdravotní dokumentace předaná lékařem z věznice Rýnovice Posudkové komisi MPSV nebyla úplná, některé části zdravotního spisu stěžovatele nebyly komisi vůbec poskytnuty, přičemž lékaři uvádějí v posudku některé nepravdivé informace. Pro řádné zpracování rozsudku byla nutná také zdravotní dokumentace z oční kliniky VFN I.LF UK, Praha 2, U Nemocnice 2, kde byl stěžovatel rovněž vyšetřován, a to MUDr. G., tato dokumentace však nebyla v posudku vůbec zohledněna. Posudková komise se stěžovatelem nepřišla do styku, osobně jej nevyšetřila, není tedy možné, aby objektivně zhodnotila ke dni vydání rozhodnutí zdravotní stav stěžovatele na základě staré a neúplné zdravotní dokumentace, když navíc tvrzení stěžovatele o jeho zdravotních problémech se značně liší od tvrzení lékařů. V posudku se vyskytuje nepravdivá informace o vředovém onemocnění stěžovatele, kdy se zde uvádí, že k poslední recidivě došlo v prosinci 2004 a tato byla zhojena bez komplikací běžnou konzervativní léčbou. Již dne 13. 1. 2005 však došlo u stěžovatele k dalším komplikacím s tímto vředovým onemocněním, ke kterému se opětovně přidalo onemocnění průdušek. Podle stěžovatele je rovněž nepravdivá informace o tom, že stěžovatel i nadále kouří, neboť stěžovatel z důvodů svých častých onemocnění dýchacích cest a astmatu již několik let nekouří. Stěžovatel je přesvědčen, že u něj došlo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 % a že tedy má nárok na přiznání částečného invalidního důchodu. Rozhodnutí o nepřiznání částečného invalidního důchodu je podle něj nezákonné a bylo vydáno pouze z toho důvodu, že lékařům posudkové komise nebyly poskytnuty úplné informace o jeho zdravotním stavu, přičemž lékaři se s takovými informacemi spokojili, aniž by si obstarali další podklady nutné pro vydání předmětného rozhodnutí, což byla jejich povinnost. Stěžovatel žádá vypracování nového objektivního posudku jeho zdravotního stavu, který určí zda došlo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %.

V doplňku své kasační stížnosti ze dne 18. 5. 2006 stěžovatel uvedl, že jeho zdravotní potíže přetrvávají i nadále. Dne 1. 9. 2005 byla u stěžovatele na základě opakovaných potíží provedena gastroskopie na poliklinice v Jablonci nad Nisou u MUDr. K., který stěžovateli sdělil, že má opět vřed na dvanáctníku. Dne 26. 9. 2005 byly stěžovateli nasazeny nejsilnější antibiotika a dne 29. 9. 2005 mu bylo MUDr. L. sděleno, že trpí závažnou infekcí. V průběhu měsíce října 2005 sdělil MUDr. K. stěžovateli, že jeho vředová choroba je chronického rázu.

Žalovaná vyjádření ke kasační stížnosti nepodala.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Vzhledem k tomu, že stěžovatel má výhrady k posudku vypracovaného Posudkovou komisí MPSV, z něhož městský soud ve svém rozhodnutí vycházel, lze vyjít z toho, že spíše uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. jinou vadu řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Rozhodnutí o nároku na plný nebo částečný invalidní důchod je závislé zejména na lékařském odborném posouzení. Pro přezkumné soudní řízení je k posouzení zdravotního stavu a výdělečné schopnosti občana povoláno ze zákona Ministerstvo práce a sociálních věcí, které tak činní svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Posudek uvedené komise pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásady volného hodnocení důkazů ve smyslu § 132 o. s. ř.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu poklesla jeho schopnost výdělečné činnosti nejméně o 66 % nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle § 44 odst. 1 uvedeného zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. V obou případech podle § 39 odst. 2 ve spojení s § 44 odst. 1 věta druhá zákona o důchodovém pojištění, se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykovávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykovával před tím než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem, přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost a rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykovával.

Nejvyšší správní soud (stejně jako městský soud) nemá pochybnosti o úplnosti a přesvědčivosti závěru Posudkové komise MPSV, pracoviště Ústí nad Labem, vyjádřeného v posudku této komise z 20. 10. 2005, podle něž stěžovatel není částečně invalidní. Z uvedeného posudku je přitom zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě předložené zdravotnické dokumentace a po přihlédnutí ke všem obtížím stěžovatelem uváděným, takže nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti stanovené diagnózy. Pokud stěžovatel namítá, že zdravotní dokumentace předaná posudkové komisi

nebyla úplná a že některé části zdravotního spisu stěžovatele nebyly komisi vůbec poskytnuty, blíže nekonkretizuje, které části zdravotnické dokumentace nebyly posudkové komisi předloženy. Rovněž tak uvádí-li, že v posudku posudkové komise jsou uváděny některé nepravdivé informace, jde pouze o obecné tvrzení, aniž by stěžovatel opět blíže konkretizoval, které nepravdivé informace jsou v posudku uvedeny. Uvádí-li stěžovatel, že pro řádné zpracování posudku byla nutná také zdravotní dokumentace z oční kliniky VFN 1.LF UK, a to od MUDr. G., lze uvést, že Posudková komise MPSV ve svém posudku uvedla, že dne 8. 8. 2005 byla provedena konzultace s oční lékařkou a z uvedených nálezů vyplývá, že u stěžovatele se nejedná o těžké postižení či o praktickou nebo úplnou slepotu obou očí. Z citované zdravotní dokumentace stěžovatele přitom vyplývá, že jsou uváděny tytéž potíže, které uvádí sám stěžovatel. Poukaz stěžovatele na zhoršení jeho zdravotního stavu, k němuž mělo dojít v průběhu září a října 2005, tj. až po rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod, nemůže mít vliv na posouzení věci, pokud skutečně u stěžovatele ke zhoršení zdravotního stavu v následném období došlo, může to být pouze důvodem pro podání nové žádosti o přiznání částečného invalidního důchodu.

S ohledem na skutečnost, že stěžovatel ke dni vydání rozhodnutí žalované nebyl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nepoklesla nejméně o 33 %, přičemž se u něj nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně stěžující obecné životní podmínky (§ 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění), městský soud nepochybil, když shledal rozhodnutí žalované věcně správným a z tohoto důvodu žalobu stěžovatele zamítl. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení a právo České správy sociálního zabezpečení na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

